

CASA DE MENJARS
LA PALMA
Antiga casa Llorenç
JOAQUIM SOLER
La més antiga i econòmica de
Sabadell.
Dispesers a tot estar des de
25 pessetes setmanals
Carrer de Bèlgica, 50-52

EL POBLE

ANY I

NÚM. 18

SABADELL, DIVENDRES 22 D'ABRIL 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C. SANT PERE, 31 - TELÈFON 2333 - IMPREMTA: RAMBLA DE LA REPÚBLICA, 65
NÚMERO SOLT: 10 CTS.

LA CORRESPONDÈNCIA AL DIRECTOR

DIADA DEL LLIBRE

L'artilleria de la Cultura
demà engegà vint-i-una ca-
nonades.

Que tots els ciutadans
sàpiguen rendir acatament a
aquesta proclamació.

Una nova missió

Davant els possibles atacs a què pugui estar sotmès l'Estatut de Catalunya, els parlamentaris catalans, comprenent la responsabilitat en què incorrien, varen formar tots junts un sol cos i un sol pensament. La unitat, doncs, és un fet. Representants dels diversos sectors polítics del territori, ajuntaven sota un punt d'estratègia, totes les diferències i tots els matisos que existien en el vast camp de la política catalana. La concòrdia que tant s'ha demanat als homes que han de donar al nostre plet el seu parer i el seu vot, és precis que comenci a ésser entre nosaltres. El reforç moral que s'obtindrà amb la creació d'aquesta unitat parlamentària, que refrenda per segona vegada la voluntat de Catalunya, té una proporció extraordinària.

Aquesta unitat, naturalment, tindrà un límit. Ha d'arribar fins on acabi la discussió de l'Estatut i s'aconsegueixi l'aprovació del mateix. Aleshores l'Estatut, serà una pauta governamental, un dret adquirit per tots els catalans, i que deurem respectar. Però l'Estatut, en el seu abast de totalitat que ara ha obtingut serà tanmateix la línia divisòria que marcarà totes les diferències i tots els matisos polítics i ideològics. Deixarà d'ésser la bandera de combat per a prendre el sentit de una senyera representativa de Catalunya. Però no podrà ésser el representant directe de cap partit, de cap agrupació ni de cap element que es cregui amb drets adquirits sobre la denominació republicana o catalanista.

Si de republicans ja ens creiem que ho són tots els catalans, també el catalanisme menys dòcil, haurà de sofrir les molesties d'assimilació que exigiran les circumstàn-

cies. Perquè entremig dels catalanis mes radicals o atemperats, haurà de permanèixer el grup de l'esquerra i el de la dreta, sense que es vulgui dissimular amb conceptes més o menys vagues, una doctrina que l'Estatut deixarà superada, àdhuc estigui en desacord amb les aspiracions màximes dels integristes.

Catalunya necessitarà corregir els abusos dels arboraments patriòtics per a afrontar la lluita dels partits polítics i socials que es disputaran el seu govern. És innegable que si tornessin a reproduir totes les campanyes de reivindicació que han estat el mòbil polític de tants anys, el poble català sentiria tant com el deserció, el cansanci. Hi ha problemes massa palpitants a resoldre perquè només sentíssim el plaer de un exclusivisme que seria suïcida pels nostres destins. I els destins de un poble, com ha vingut a dir Azàña, requereixen l'obligació dels homes, és a dir, el seu esforç, la seva voluntat activa, el seu redreç de perfeccionament. I això també és patriòtic, també serà catalanisme per quant vol tendir a millorar les condicions polítiques i socials dels ciutadans que ens regirem sota la divisa estatutària.

Els partits republicans d'esquerra, són el començ, ara, d'una nova missió. Sense voler aniquilar un catalanisme de proporcions evidentment pacífiques i detentador de tota evolució ideològica, cal mantenir la supremacia en el governament català perquè són els únics que poden donar satisfacció al nostre poble, instaurant en ell un règim essencialment radical que ens faci avançar de cop el temps perdut en el llarguissim interregne de dominació borbònica.—A. M.

consciència com és la religió, es converteix en motiu de divisió, el públic adquireix el dret d'exigir alguna cosa més que el simple arborament d'un nom. Socialment, no és la fe en uns dogmes determinats el que m'interessa trobar en el prosisme, sinó una conducta lleial i honorable, una consciència en funcions constants i eficaces. És a dir, que em sento admirablement disposat per admetre l'excel·lència de la religiositat femenina, però no a través d'etiquetes ni d'insígnies, sinó a través de realitats vives.

Es com en el teatre: quina uti-

litat té que un personatge repeteixi en cada escena que ell gaudeix d'un caràcter alegríssim si tot el que fa i tot el que diu traspua tristesa?

La gràcia de les persones de fe que, a causa d'una confusió de conceptes, més o menys estimulada per altra, viuen neguitoses i irritables, fóra que sense invocar per a res la confessió que professen, la fessin palpable en un seguit de belles accions.

Senyora: ¿la vostra minyona té una cambra decent i amb la ventilació indispensable? ¿La vostra portera no es troba per ca-

sualitat obligada a viure sota l'escala, en una cofurna on no hi ha lloc per a un llit i un bressol, mentre que vós gaudiu de sales esbarjosos i inútils?

Veieu, senyora, això són coses que ens interessen molt directament. Que vós de més a més, creieu en la immortalitat de l'ànima, en les penes eternes de l'infern i en la Santíssima Trinitat, no ens fa gens de nosa, certament, però no ens interessa com de comprovar que practiqueu la justícia i la tolerància, que esteu animada d'una caritat sincera i que no voleu encendre cap guerra civil."

La conferència del Dr. Aiguader al C. C. d'E.

El que ha d'enfortir el Govern de Catalunya

(Acabament)

Ara entrarem a parlar de les forces que representen el sindicat obrer.

Hem de tenir en compte que el sindicalisme obrer no és una força que hagi vingut a última hora sinó que gairebé ha existit sempre. Precisament les forces de la civilització europea durant l'edat mitjana fou el sindicalisme obrer. Aquells gremis foren els que realitzaven les grans edificacions, les grans catedrals, totes les grans obres gòtiques. I tinguem en compte que aquestes catedrals no es construïren pas solament en un sentit religiós sinó que també s'hi celebraven els actes del poble: Allí es congregaven totes les masses i tant celebraven actes de caràcter religiós, com festes populars. Doncs bé: aquestes grans construccions gòtiques, les feren les associacions obreres d'aquell temps.

Ara bé: el sindicalisme en l'actualitat és una força de lluita obrera, és una força de lluita contra el capitalisme, d'aquest capitalisme que va néixer en la Revolució Francesa i que avui es troba en la més gran davallada de la civilització.

El sindicalisme propugna com els gremis de l'edat mitjana; però si el sindicat fos solament un element de lluita no podria donar compliment a la tasca que s'ha assenyalat: el sindicalisme té de tenir una força constructiva. Com? Ara ho veurem: després de la Guerra, les nacions europees, sobretot Anglaterra i Alemanya, ens varen portar una nova forma de Sindicalisme. Anglaterra va construir una gran quantitat de cases per obrers; fomentant-se aleshores les entitats nomenades "Gilds", que són una reunió de diversos sindicats del ram de construcció que es comprometeren a edificar les cases que els encarregava el govern. Es construïren una gran quantitat d'immobles, donant un resultat admirable.

L'organització dels "Gilds" és democràtica, el control i la direcció estar a mans dels treballadors.

El Comitè local nomenen el capataç però l'obrer no treballa sota l'esguard d'un capataç vigilant, sinó per imperatiu del seu sentiment de l'honor.

Segons les estadístiques l'estalvi

per casa edificada ha estat de 200 a 500 lliures.

Els "gilds" havien construït amb l'ajut del Govern 1812 cases fins al febrer del 1923.

A Alemanya en 1922 n'hi havia 250, amb un total de 25.000 obrers i havien edificat 14.600 cases.

El lloc on les "Gilds" varen ésser més famoses fou a Alemanya. Nuremberg, la primera ciutat on es va emprar el sistema de "Gilds", adquiriren tanta importància, que en 1922 n'hi havia 250 d'instal·lades, en 199 de les quals empleaven 20.000 obrers. Cada una d'aquestes "Gilds" podia construir 15.000 pisos a l'any. En dos anys el capital ascendia a tal xifra que ja podien competir amb les organitzacions patronals.

I això, amics, és l'obrer qui ho té de realitzar mitjançant la col·lectivitat. El particular, com he dit, no té cap amor a aquesta mena d'organismes. Ha d'ésser l'Estat la província o el municipi els que han de donar aquesta força.

Jo puc parlar referent aquest punt; no voldria pas que ho prenguessin com un atac partidista, però haig de dir que en la conferència d'Esquerra Catalana ja es va prendre l'acord d'aplicar aquest sindicalisme en el que fa referència als serveis públics. La sindicalització és mirar de faïso planera que els serveis els compleixi el Municipi i que més tard passin a mans del Sindicat.

Referent a aquest punt hi tenim una gran esperança, puix que les esperances ja han donat una eficàcia immediata.

En el que es refereix a sanitat la Generalitat ha demanat la consulta al Sindicat de metges de Catalunya. Encara que aquest sigui un sindicat de classe mitjana no deixa d'ésser una organització, l'obra de la qual honora al sindicalisme.

Precisament en l'actualitat el senyor Macià està empenyat en una tasca que és precisament la sindicalització dels treballadors del moll de Barcelona. Bé sabeu tots vosaltres que els vellets del moll de Barcelona es troben fent la vaga de la fam.

L'interès del senyor Macià és ni

més ni menys convertir l'organització del Port amb una "Gilda".

L'Ajuntament de Barcelona també ha posat en assaig una petita cooperativa obrera del ram de construcció.

Es tracta d'una obra que es fa com a prova. Si aquest assaig dona resultat, es procurarà fer una cosa més en gran.

Aquestes organitzacions canvien per complet el concepte del treball. Malgrat haver-hi qui digui que el treball és el més pesat que existeix havem de reconèixer que és la més alta dignitat de l'home. Si l'home no hagués conegut el treball, avui encara seria un animalet com qual·sevol altre i potser ja no existiria, puix que és el més flac físicament.

La Revolució Francesa, va valorar el treball. No és que la Revolució Francesa es proposés això, però al donar la llibertat va donar una força al treballador, facilitant a les associacions el que poguessin fer respectar la seva condició de treballador.

I veiem que cap al segle XIX i part del XX ja es donen moltes coses més; ja es dona valoració al treball, com a única força social.

Per això ha vingut el cas de Rússia que dona ja una valorització del treball. Tot el demés són persones que s'aprofiten del treballador.

Es, per tant, el treball una funció un acte noble i digne que té un resultat: és l'obra. És un neguit que cal posar-hi el nostre esforç i les nostres energies. Però ha arribat un moment que encara l'estem passant en el qual el treballador valora més l'acte que l'obra. Ha tingut més en compte la condició de treballador que no pas la creació. I d'això no en té la culpa ell, sinó el capitalisme que l'ha encaminat a fer una mala obra.

Un gran anarquista ja fa anys que aconsellava als treballadors que es neguessin a fer treballs dolents i obres baladines, sinó que solament fessin obres bones.

Això és el que ha de fer el sindicalisme: valorar les obres que faci. Precisament els famosos gremis de l'edat mitjana, era una de les coses que tenien més en compte, ja que el que feia una obra mal feta era castigat o expulsat del gremi. I ai-

La pràctica i el catolicisme

En el seu "Inter nos" de "la rambla", Carles Soldevila ha escrit suara:

"D'ençà que la República va començar a llevar privilegis a l'Església i d'ençà que turbes mal aconsellades varen calar foc a temples i convents, hi ha, com és natural, una efervescència religiosa. Convé, tanmateix, remarcar que aquesta efervescència, tot i el nombre dels interessats a fomentarla amb objectius que res tenen a veure amb Jesucrist ni amb les seves doctrines, no ha abastat pas la intensitat que ens pronosticaven. No. Ni de molt. En general, més que veritable efervescència, el que descobrien en alguns medis o en alguns llars és una mena de malhumor. Només els integristes (com un bisbe que no és català, però que exerceix a Catalunya) esperen encara que aquests petits nuclis malhumorats provoquin una reacció violenta... i salvadora.

Hi ha motius per creure que la pacificació dels esperits vindrà depressa, encara que no sense gemecs. Notem, ara com ara, que molts

esperits acèrrims i rancuniosos, aprofitant algunes faltes de tacte del Govern o algunes atzagaïades populars, converteixen el nom de catòlic en una bandera de combat. "Sóc catòlic" sentim a dir a homes o a dones que redrecen el cap amb aire de rept i en ocasions que, considerades desapassionadament, no exigim pas aquesta declaració ni ei to amb què és feta. Algunes ànimes innegablement caritatives que trameten donatius a "Ràdio-Barcelona" per als hospitals també adopten aquest pseudònim: "Dues catòliques", "Una catòlica", "Tres catòliques".

Ningú nega que és cosa important de tenir o de no tenir una fe determinada. Sense caure en el lloc comú de molts incrèduls que propaguen llur incredulitat entre els homes, però troben desitjable i fins bonic que les dones siguin religioses —amb la qual cosa menyspreuen alhora la religió i la feminitat—, no desconeixen que el bell sexe s'avé més difícilment que el sexe fort amb l'escepticisme.

Però, de seguida que un afer de

xò, repeteixo, és el que té de fer el sindicalisme. Pensem que és obra més de dignitat que d'egoisme.

I per això amics, que formeu una força, jo voldria que li sapiguéssiu donar un bon camí, puix que si Catalunya reclama la seva voluntat es per emprendre una nova orientació. Nosaltres, tots els homes que hem fet aquest moviment hem entès sempre que no era un fi, sinó un començament; nosaltres anem a començar una gran obra i per a fer aquesta obra necessitem la llibertat, no solament la llibertat de govern sinó la llibertat dels catalans, d'aquestes forces socials que cal s'estructurin amb amplitud de criteris i sentiments i puguin donar una eficàcia i un resultat esplèndid. El Govern, quant a qüestió social, ha d'intervenir el menys possible.

Recordo en aquests moments, que em deia el professor d'un grup escolar de Barcelona, en el qual els alumnes tenen formades diferents seccions, i les seves petites societats: Vaig voler intervenir en les seves organitzacions i vaig notar que aleshores anaven malament els varelles deixats en llibertat. Això és, el que ha de fer el Govern de Catalunya.

A Catalunya passa el següent:

El poble té la sensació de formar grans forces socials i aquestes forces socials, com sabem, són els partits polítics. Doncs bé, el poble de Catalunya i el seu esperit formen una gran força social, els que volen formar partits polítics són els homes que dirigeixen els moviments.

Catalunya ha fet el gran partit radical i el desferen els seus directores, però el poble el féu. Igualment ha passat amb la Lliga. Avui Catalunya ha format el gran partit d'Esquerra Catalana; no sabem si els directores el desferan perquè encara és aviat per saber-ho.

Es que el poble té la sensació de que la seva idealitat li porten els partits polítics perquè han de resoldre la sèrie de problemes que ell els encarrega; però la part social, no són precisament els partits polítics els que l'han de resoldre, sinó que aquesta depèn de les institucions obreres, que són les que donen una força efectiva a l'economia. Això és el que té de reforçar a tot govern.

Finalment us diré, amics, que per nosaltres el 14 d'abril no és res més que un iniciament d'una gran revolució; i aquesta revolució, amics, no és obra d'un dia, sinó l'esforç de tota una generació; és aquesta, és la nostra generació que es sacrifica per a salvar els que vénen darrera. Si així ho fem el poble de Catalunya haurà complert les seves promeses. Endavant, amics.

Una sorollosa ovació coronà les últimes paraules del Dr. Aiguadé.

Josep FERRER

El paisatgista Vila-Puig a Madrid

Ens complau reproduir l'article que segueix, publicat en el diari de Madrid "Ahora", i acompanyat de dues belles reproduccions, no ja tan sols perquè consagra el pintor compatriota nostre, Joan Vila Puig, en el rengle dels millors, sinó perquè, a més, revela una comprensió tan fina com intel·ligent en el seu autor, que és el senyor Gil Folló.

Per la nostra banda, direm que ens sentim joiosos del triomf del nostre amic al qual enviem la nostra enhorabona.

"He aquí un pintor a quien llamar paisajista no es consecuencia de su predilección por ese género especial de pintura, sino calificativo aplicado a su temperamento.

El Círculo de Bellas Artes de Madrid nos muestra ahora un Vila Puig en plena madurez de facultades, hijo de un medio artístico a cuya formación han contribuido las enseñanzas de los grandes maestros, las aportaciones de las teorías más diversas, el ambiente del arte catalán moderno, que, como se sabe, es la frontera del arte español; los viajes, la rebusca por Museos y pinacotecas; pero, sobre todo, el contacto constante y fervoroso con la Naturaleza.

Por eso mismo, sería empeño vano no afiliarlo a corrientes estéticas de más o menos prolongada vida.

El paisajista circunstancial siente preferencia por una disciplina o se inclina a una moda. El paisajista íntegro puede tomar partido por una u otra escuela; pero siempre tendrá un concepto propio, individual y genuino, de la pintura de paisaje.

La labor desarrollada por Vila Puig es suficientemente extensa y sería para estudiarla a través de todas las tendencias que han influido en su educación profesional. Una cualidad, común a todas, sobresale en su obra: el amor a la Naturaleza.

Ese amor da a los cuadros actuales una firme solidez de estirpe clásica. Es lo primero que advertimos. Ahora bien: Vila Puig no es un clasicista, a la manera de aquellos pintores antiguos formados en Italia, que sólo concebían el paisaje como fondo de musas señeras o escenario de anécdotas históricas. De los admirables Poussin y Lorena no ha podido aprender otra cosa que el sentimiento humano de la luz, ese sentimiento que más tarde hacia creer a Manet que la luz era el "personaje" capital de todo cuadro.

Más próximo parece a los naturalistas. Y, sin embargo, tampoco Rousseau, Daubigny y Corot dejaron en su paleta otra influencia que la predisposición a envolver el paisaje en una atmósfera de plata. Las frescas brumas mañaneras, la claridad mate del crepúsculo, los cielos grises profundamente iluminados descubrieron en la pintura naturalista valores poéticos que hasta entonces se venían obteniendo por medio de postizas figuraciones mitológicas o arbitrarias escenas galantes.

Un paso más, y el impresionismo se adueña de todas las conquistas.

Es el momento de la revelación de Vila Puig. Catalán, tiernamente arraigado en su tierra, conoce la tradición naturalista de un Martí y Alsina y un Vayreda cuando ya Ramón Casas y Joaquín Mir empiezan a deslumbrar a España con las nerviosidades del color. Una técnica nueva substituye al frío recetario académico. El paisaje cambia de trayectoria. Ya no es la copia de los rincones naturales con su belleza clásica y la poesía de su luz plateada, sino una expresión espiritual que cada artista debe buscar en su propio temperamento.

Sólo así ha de considerarse a Vila Puig al servicio del impresionismo. Recordamos algunas obras de su primera época, retratos especialmente, ante los cuales el nombre de Sorolla nos rozaba el oído, y bastantes paisajes que nos traían un eco de Mir.

En esta Exposición, resumen, síntesis y depuración de muchos años de labor artística, las afinidades se han perdido. Hoy sería injusto hablar de un Vila Puig impresionista. Fraguada su personalidad en el estudio de todas las tendencias impulsadoras del arte catalán, pero libre de gregarias concommitancias, ajena a toda suerte de resabios locales, ecléctica en cuanto a disciplinas, surge potente, con perfiles precisos.

¿Qué es para Vila Puig el paisaje? Ante todo, tema eterno de belleza, como querían los pintores clásicos. Una hora poética, como pedían los naturalistas. Una vibración de colores, como exigían los impresionistas. Y, además, una calidad humana. Un trozo de vida, un latido, una prenda de arte palpante. Todo aquello, sin esto, puede ser buena pintura en el mejor caso; pero no llega a ser obra perenne. Con esto, sí, porque el soplo vital define la jerarquía artística del paisaje.

De ahí la inclinación de Vila Puig a elegir motivos, panoramas, lugares y momentos en los que la Naturaleza parece vibrar con mayor fuerza: ese rincón, por ejemplo, del "Camino del Mas Barrot", en donde los árboles salvajes remedan un asedio al indefenso camino; en otro "Paisaje del Vallés", donde los altos álamos se yerguen infatigables hacia el cielo en una ascensión majestuosa; ese pueblecito mediterráneo apesadumbrado por la vegetación feraz; esos campos abiertos en la playa, en lucha constante con las olas...

En los cuadros de Vila Puig hay siempre un canto a la Naturaleza vencedora. Todo en ellos tiene un aire triunfal. Se advierte el aliento poderoso que da insospechado ímpetu trágico a la nube aligera o al arbolillo débil o al musgo humilde, capaz, no obstante su insignificancia, de agrietar la roca que tapiza.

Ya se comprende, pues, que la alegría de estos paisajes, a la vez sencillos e imponentes, no es aquel júbilo espectacular de las apoteosis clasicistas, ni la pirotécnica de colores con que el impresionismo recreaba los ojos, sino la dulce sonrisa de una Naturaleza en pleno goce, satisfecha de su invencible poderío."

El Sindicato de l'Art Fabril i Tèxtil i les vacances

Avui, a dos quarts de deu del vespre, el Sindicat de l'Art Fabril i Tèxtil celebrarà reunió general extraordinària per a tractar entre altres temes del Dictamen que sobre vacances ha confeccionat la ponència nomenada a tal efecte.

Dita reunió tindrà lloc en el Cinema Cervantes.

El Dictamen a què ens referim és com segueix:

La ponència constituïda per emetre dictamen de proposta al tema: "¿Amb quina forma deuran fer-se efectives les vacances anyals?" ha complert el comès per al qual fou creada. I avui, com a últim tràmit, ve a sotmetre a la vostra consideració el resultat de les seves deliberacions, creient que les resolucions adoptades són les més encertades.

No obstant, ens remetem a vosaltres perquè, amb el vostre judici, resolgueu en definitiva si havem encertat, i en cas contrari, perquè aporteu les rectificacions o esmenes que cregueu convenientes.

"Els ponents entenen i exposen: Que l'aplicació de les vacances anyals obliga a arribar a la definició dels obrers efectius i temporers en aquesta forma:

Definició de l'obrer efectiu: Serà considerat obrer efectiu aquell que sigui inclòs en la nòmina de personal equivalent al nombre de màquines o formació d'equips establerts.

Definició de l'obrer temporer: Serà considerat obrer temporer aquell que sobrepassi el nombre d'obres normalment necessaris en relació al nombre de màquines o equips establerts.

Aiximateix ho serà considerat tot obrer que treballi en torns.

La definició aquesta respon a les des proposicions següents:

La primera serà presentada a l'entitat patronal en aquests termes.

a) Les vacances hauran d'ésser fetes durant els mesos de juny, juliol i agost.

b) No podrà paralar-se el treball en una fàbrica per donar les vacances en una mateixa setmana.

c) Es faran de forma correlativa i per grups proporcionals a l'efecte de què el primer grup comenci a la primera setmana de juny, i l'últim grup a l'últim d'agost.

d) El nombre d'obres de cada fàbrica que quedi fixat per setmana seran substituïts per suplents de manera que no sigui necessària la contractació de més obrers que el nombre fixat per grup.

e) Aquests obrers suplents seran sol·licitats a la "Borsa de Treball" del Sindicat, la qual facilitarà obrers competents en les diferents especialitzacions que constitueix la indústria tèxtil.

f) Tot obrer suplent serà considerat com a temporer i per aquesta condició cobrarà una pesseta de sobre sou per dia.

g) L'obrer facilitat per mitjà de la "Borsa de Treball" no podrà ésser refusat pel patró sense la comprovació d'una causa justa d'incompetència professional.

h) El patró no podrà fer lliure contractació.

i) Si per manca d'obres parats la "Borsa de Treball" no pogués facilitar obrers suplents, els de la fàbrica que en tinguin en vacances no vindran obligats a fer una

major quantitat de producció que la proporcional al nombre dels que treballin.

La segona proposta és dirigida a tots els associats.

Es constituirà una "Borsa de Treball" del Sindicat les normes bàsiques de la qual seran:

Primera.—Assegurar a tot obrer afectat per atur forçós un subsidi setmanal que li garantixi un mínim suficient per la seva despesa personal i familiar.

Segona.—Per fer possible aquest subsidi s'establiran dues classes de quotes.

a) Tot obrer efectiu pagarà per cada setmana de treball una quota obligatòria la quantitat de la qual serà determinada d'acord a les necessitats que aconsellin les estadístiques a fer, en el cas d'ésser acceptada la proposta.

b) L'obrer temporer pagarà en concepte de quota setmanal obligatòria la meitat de la quantitat de sobre sou setmanal.

Tercera.—El termini màxim en dret a subsidi serà de tres mesos en cada vegada que quedi un obrer en situació disponible en la "Borsa de Treball".

Quarta.—La quantitat de subsidi quedarà determinada als tres mesos de constituïda la "Borsa de Treball" i en assemblea general convocada a l'efecte. El volum d'obres parats i el coneixement dels efectius i, a l'ensem, la quantitat del fons format per les quotes serà la millor guia per assignar la quantitat del subsidi.

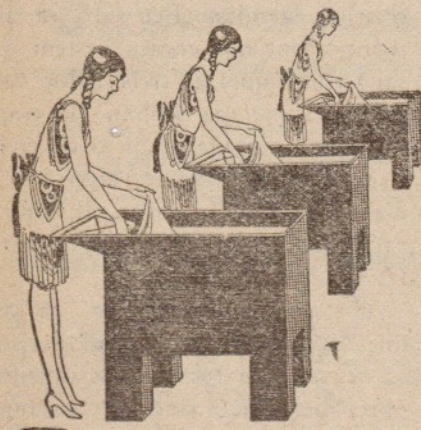
Cinquena.—L'obrer que deixi el treball voluntàriament no tindrà dret al subsidi, sense perjudici de poder formar en el torn corresponent de la "Borsa de Treball", recobrant el dret de subsidi una vegada torni a treballar novament.

Consideracions finals

Són propòsits de les proposicions que fem: els d'acabar que l'obrer mancat de treball hagi de concórrer a les portes de les fàbriques en demanda de treball, i per això proposem la "Borsa de Treball", que seria el lloc de contractació entre el patró i el Sindicat; voldríem que quan un obrer, home o dona, estigui en atur forçós, tingués garantida la percepció d'un subsidi mínim, i per a aquesta raó senyalem la creació d'un fons per mitjà de quotes a pagar entre tots els obrers.

Fariem que la classe patronal aportés quantitats al pagament del sobre sou d'una pesseta per dia a tot obrer temporer; entenent que fent car el jornal del temporer i de l'obrer en torn estimularíem al patró a adquirir més maquinària i a aminorar el nombre de treballadors que fan aquestes jornades en hores que no són normals.

I per últim, fer que per la pràctica de les propostes, s'establis un nexa de solidaritat entre tots els obrers del ram.

Safareigs de ciment armat Sumament practics

MANICH

GURREA 121. SABADELL. TELEFON 532

Ciudadà: Subscriu-te a EL POBLE

Marimon

Ràdio

El Cinema

Literatura i Cinema

Sobre aquest punt tan ple de suggestions interessants, ningú ha dit encara la darrera paraula. I com que aquest tema ha pres un estat local de curiosa divergència, ens plau avui reproduir uns fragments de la conferència que va donar En Lluís Montanyà, al curs de Cinema de la Universitat de Barcelona, explanada segons aquesta delicada matèria:

"Però el cinema no havia trobat encara les seves lleis intrínseques d'art nova i inèdita. Avui, segur ja d'ell mateix, fort del seu poder, el cinema no copia la natura i la vida. El cinema interpreta: és un art. Transposa la realitat. (Només hi ha art quan hi ha transposició de la realitat. Per això en els primers temps del cinema, l'aparell de presa de vistes, limitat a fotografar la realitat o un decorat convencional, no arribà a cap resultat purament artístic.) La fi immediata i actual del cinema és l'absorció d'altres arts. Domina la literatura, dominarà—o substituirà—la pintura i l'escultura, i pel sonor co-beja la conquesta de la música. No solament educa els nostres ulls, sinó que també, i sobretot—Jeroni Moragues ho demostrà l'altre dia d'una manera irrefutable—desvetlla la nostra atenció i la concentra. Un fet banal qualsevol adquireix per la transposició cinematogràfica una valoració insospitada. El cinema ens dona la mateixa vida en tota la seva puixança bullidora; les seves escenes penetren en la nostra retina amb imatges d'una veracitat immediata. Es per aquest motiu que un film no deixa mai d'apoderar-se de la nostra atenció, de remoure els nostres sentits per l'essència vital que conté. Es per això mateix, encara, que allò que no suportaríem fàcilment en un llibre, ho aguantem impàvids en un film. El cinema fa amable el somriure i més commovedor el sofriment. Allibera la rialla i projecta les llàgrimes. La nostra sensibilitat, afínada, estimulada, s'estremeix amb vibracions fins ara inèdites i desconegudes. El camp d'investigació del cinema tendeix cada vegada més a escrutar el moviment de les ànimes, els ideals supremes d'una multitud o d'un poble; a tractar pel ferro roent la doble i veritable vida, l'essència radiant i viva de les coses. A ésser la vibrant evocació d'una emoció individual o col·lectiva, essencialment humana. Heus ací perquè, amb curtes i comptades evasions, les seves interferències i contactes amb el cinema han estat constants.

Això no vol pas dir que el cinema hagi d'identificar-se amb la literatura. Són les seves arrels profundes les que estan unides, les que es nodreixen d'una mateixa saba vital. Però les manifestacions han d'ésser diametralment oposades, antipòdiques. El cinema és oposat a la literatura i ha d'evitar en absolut d'ésser la seva il·lustració, el seu comentari plàstic. Però està lligat íntimament a la literatura—i a la voluntat humana—per l'"escenari" i el "découpage". Exceptuant les bellíssimes, però fins ara utòpiques realitzacions de Man Ray, Walter Ruttmann o Fernand Léger, el cinema no pot prescindir de la literatura, per oculta que sigui la seva aportació. Els films anomenats avantguardistes més caracteritzats neixen precisament d'obres literàries o d'escenaris escrits per literats. Així tenim "La caiguda de la casa Usher", de Poe-Eps-ein, "El difunt Maties Pasqual", de Piradello-L'Herbier, "El barret de palla d'Itàlia", de Labiche-Clair.

NOTICIES DIVERSES

Ha estat detinguda la dona que es dedicava a la corrupció de menors

Ahir al matí va ésser detinguda i ingressada a la presó, a disposició del Jutge d'Instrucció, Margarida Caelles Padrós; la qual es dedicava a la tracta de blanques i corrupció de menors en aquesta ciutat.

Des del primer moment coneixent les gestions que per part de la policia es venien realitzant de fa dies, per tal de poder descobrir i amb proves convincents certa denúncia que els fou feta contra la veïna de la casa núm. 129 del carrer de Coromines, si bé havien donat la nova estricta i sense detallar, per tal de no dificultar les tasques dels agents de l'autoritat, i per així haver-nos estat pregat a l'ésser nos facilitades les dades publicades en la nostra edició anterior.

A la casa en qüestió s'hi reunien senyorettes solteres i casades i àdhuc alguna prostituta amb carnet, i a les ordres de la Margarida Caelles practicaven il·licitament la prostitució.

Un individu pogué comprovar-ho d'una manera confidencial al presentar-s'hi preguntant per una noia jove que segons referències assistia a la casa, una noia per cert, menor d'edat, la qual no s'hi trobava en aquells moments, segons pròpia confessió de la Caelles, però que hi anava molt sovint.

Comprovat aquest detall, principalíssim de la denúncia, i altres pròpia confessió de la Caelles, pormenors corrents en casos semblants, es donaren les ordres oportunes per tal de procedir a la detenció de l'individu que regentava aquest negoci, la qual com diem al començament, ho sigui ahir al matí havent ingressat a la presó.

Aclarim, que, encara que en la nostra edició anterior diem que l'individu que habitava la casa núm. 129 del carrer de Coromines, es deia Maria Casas Olivella, resulta que usava nom fals, essent el seu veritable el de Margarida Caelles Padrós.

El Jutjat continua les diligències sumarians.

La vida social

La Secció Detall del Sindicat de Dependents celebra avui dia 22 en el seu estatge social Reunió General Extraordinària, per parlar del següent tema: Donar compte de les Contra Bases presentades per els patrons.

Donada la importància del tema, la Junta de Secció recomana l'assistència de tots els dependents detallistes.

El Sindicat Unic de Barbers i Perruquers celebrarà avui, a dos quarts de deu del vespre, reunió general extraordinària en el local de les organitzacions obreres, carrer Pérez Galdós, 110.

Del Municipi

Ordre del dia, per a la sessió ordinària de primera convocatòria que, avui, a la nit, celebrarà l'Ajuntament:

Cultura:
Realitzar les oposicions per la

constitució de la Banda Municipal
Acceptar el patronat de l'Home-natge a Vila Cinca.

Aprovar els comptes trimestrals d'internat.

Foment:
Concedir permisos per a obres i instal·lacions.

Autoritzar un traspàs d'arrendament d'aigua.

Aprovar definitivament un repartiment de millores.

Finances:
Autoritzar l'obertura d'un establiment.

Proveïments:
Autoritzar el traspàs d'un establiment.

Assistència Social:
Aprovar relació d'estades en el Tribunal Tutelar.

Eixempla:
Concedir permisos per a obres i instal·lacions.

Autoritzar la pròrroga d'unes obres.

Proposicions precises i preguntes:

La Cultura

Per avui, divendres, dia 22, a la nit, està anunciada una conferència a càrrec d'A. Pestaña, al local de la Cooperativa "La Sabadellencs".

Es organitzada per la Secció de Cultura de l'entitat, i el tema que desenrotlla el conegut conferenciant, és: "El cooperativisme en la lluita social".

L'acte és públic.

Vàries

Ahir, a l'Audiència de Barcelona, per primera vegada va vestir la toga, a la Sala tercera, Secció del Criminal, una dona: la nova lletrada Na Leonor Serrano, molt coneguda en els ambients intel·lectuals i polítics de la capital.

La Secció Artística del Casal Català d'Esquerra farà una represa de l'obra patriòtica en 2 actes i en vers "Per Catalunya i la República", estrenada amb sorollós èxit el passat dia 14 del corrent, la qual serà representada per segona vegada el proper diumenge dia 24, a la nit.

Per a fer més completa la vetllada posarà també en escena la humorada en un acte que porta per títol "La meua senyora".

Per les invitacions demanades fa preveure que aquesta vetllada teatral es veurà extremadament concorreguda.

Per a demà, dissabte, el Foment de la Sardana, ha organitzat a la nit, una ballada a la Plaça del Dr. Robert, i el diumenge a la tarda, una altra en el Catalunya Parc. Ambdues seran interpretades per la Cobla local.

El proper diumenge, dia 24, al Círcol Republicà Federal es celebrarà un lluït i extraordinari ball de tarda que cridarà molt l'atenció.

Dit ball serà amenitzat per la renomada orquestrina "The Original Sincapaters", nova en aquesta ciutat, la qual acaba d'aconseguir grans èxits en una recent tournée per les principals ciutats d'Espanya i l'estranger.

Estem segurs que aquest ball constituirà un gran esdeveniment musical.

VENDA O TRASPAS

d'establiment de begudes i mobiliari, instal·lat al carrer de Pérez Galdós núm. 49.

Raó al mateix domicili, de 7 a 9 del vespre.

Josep Puigmartí Peig, de 65 anys, que desaparegué del seu domicili d'aquesta ciutat, i de qual fet donàvem compte en la nostra edició anterior, segons informes facilitats per la Qüefatura de Policia, ha estat trobat a la veïna ciutat de Terrassa, presentant diverses ferides al coll, si bé de poca importància. El Puigmartí ha quedat hospitalitzat.

Per a demà dissabte, a la nit, l'empresa del Saló de Ball "Paralel", ha organitzat un ball, durant el qual es celebrarà un Concurs de pentinats.

Hi prendran part, diversos salons de perruqueria de senyores, i s'oferirà un premi al pentinat més elegant i original.

—L'antiga Lleteria del carrer de Manresa, 10, assabenta haver posat a la venda el mató blanc i ensaimades especials elaborades amb tota exquisidesa.

Igualment trobareu els demés articles ja coneguts i acreditats, continuant elaborant tres vegades al dia Yoghourt (analitzat i aprovat en el Laboratori Químic i Bacteriològic d'aquesta ciutat).

CASA MARIUS BALSAC

La secció fotogràfica i d'altres Arts de l'Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Industrial efectuarà diumenge vinent dia 24, una excursió a Sant Llorenç del Munt, per obtenir dibuixos i fotografies.

Sortida a les 4 de davant l'Escola.

La Secció de nois de l'A. Excursionista "Terra i Mar", efectuarà, diumenge, una excursió a la serra de Can Camps i Bella Terra.

LA POLITICA

Amadeu Aragay i l'Estatut

Del diari de Madrid "Ahora" reproduïm la següent nota que publica en el número d'ahir.

"El diputado señor Aragay, habiendo de la discusión del proyecto de Estatuto de Cataluña, dijo que la interpretación que algunos radicales y socialistas dan a la Constitución, por la cual consideran al Parlamento facultado para analizar el Estatuto, no la puede compartir nadie que de liberal se estime. No se puede adoptar una interpretación restrictiva cuando se trata de reconocimiento de facultades o derechos. La Constitución permite el establecimiento de nuestro Estatuto. Esa Constitución se ha hecho también para Cataluña y de no concedérsenos lo que pedimos la Constitución se convertiría en instrumento contra Cataluña.

Acte d'afirmació d'esquerra a St. Cugat del Vallès.

Abans d'ahir tingué lloc en el Centre Republicà Federal de Sant Cugat del Vallès, un míting de propaganda d'Esquerra Republicana, en el qual hi prengueren part el Diputat a Corts, Palet i Barba; Morera, President del Comitè Comarcal, Puigdomenech de la Casa del Poble i Palet, de la Joventut d'Esquerra, de Terrassa; Mas de la Unió de Rabassaires; Esteve i Roca, del Casal Català d'Esquerra de la nostra ciutat, i la senyoreta Esteve, de la Secció Femenina de dit Casal. L'acte es veié força concorregut i tots els oradors foren molt aplaudits.

Moviment demogràfic

NAIXEMENTS:

Josep Pellissé Prats.
Angela Cruz Balero
Lluís Rodríguez García.

EL POBLE

es ven a totes les llibreries i quioscs de diaris de la localitat.

Imp. «Indústries Gràfiques»-Sabadell

SASTRERIA

CUETO

Tres Creus, 67

Enfront del repès del nou mercat
hi menjareu amb economia i nefedat

Tots els dies festius a la tarda
trobareu caragols de confiança

Vins i olis de primera qualitat

BAR ESTEVET

La T. S. F. Avisos oficials

PROGRAMES PER AVUI

RADIO BARCELONA

7'30 Primera edició del diari parlat «La Palabra».

8'00 Sessió de Cultura Física per ràdio.

8'15—Segona edició del diari parlat «La Palabra».

11'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.—Estat del temps a Europa i Epanya.—Previsió del temps en el mar i rutes aèries.—Servei Meteorològic radiotelegràfic per línies aèries.

Sessió de música lleugera en discs. Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona. Sessió Cinematogràfica i Cartelera. 14'15—Revista cinematogràfica. Continuació del concert.

Borsa del Treball de E. A. J. I.

15'00—Sessió Radio-Benèfica.

16'00—Fi de l'emissió.

19'00—Concert pel Trio Ràdio Barcelona.

19'30 Cotització de monedes i valors. Curs elemental de Francès.

20'00—Programes del radioient.

Notícies de premsa.

21'00—Horari de la Catedral.—Servei Meteorològic.

Concert a càrrec de l'Orquestrina «Demon's Jazz».

22'00—Conversa en català.

Concert per l'Orquestra de Ràdio Barcelona.

22'15 Retransmissió des del Cafè Espanyol.

24'00—Fi de l'emissió.

RADIO ASSOCIACIÓ

Hores d'emissió: de 12 a 14'30. De les 17 a les 19 i de 20 a 23.

RADIO VALÈNCIA

Hores d'emissió: de 13'30 a 15. De 18 a 19 i de 21 a 23.

LA CATALANA

G. RIBE GARCIA

FERRETERIA PER A OBRES
I MAQUINARIA
UTILS CUINA - PINTURES

Rambla de la República, 43 - 45
i Bèlgica, 2

TELEFON 2479

ALCALDIA DE SABADELL

El Sr. Jaume Casanovas Morral veí d'aquesta ciutat, s'adreça a l'Ajuntament sol·licitant autorització per a legalitzar la instal·lació d'un electro-motor de dos cavall de força, en un local taller llindant amb el carrer de Gorina Fojol, de conformitat amb el planol que per duplicat ha presentat.

El que es fa públic a fi de que puguin fer-se les reclamacions que calguin, les quals, dintre el plaç de quinze dies hàbits a comptar del següent al de la publicació del present edicte en els diaris locals, deurán ésser presentades per escrit, durant les hores d'oficina en la Secretaria Municipal.

Sabadell, 8 d'abril de 1932.--
L'Alcalde, S. Ribé.

ALCALDIA DE SABADELL

La Fira que té de celebrar-se en aquesta ciutat els dies 8, 9 i 10 del pròxim mes de maig, s'instal·larà a l'Avinguda de Joaquim Costa a totes dues bandes i de cara a la calçada.

D'acord amb les disposicions que regeixen la matèria, els llocs per a la venda es concediran, per cada secció de les que es compon la Fira per l'ordre mateix en què siguin aquells sol·licitats personalment pels interessats o per persones no relacionades directa ni indirectament amb l'Ajuntament.

Secció primera. — Bunyoleries, Dolços, Ganiveteria, Ceràmica i Joguines de Fang, Perfumeria, Llibres nous i Objectes d'Escriptori, Quincalla, Bisuteria, Paraigües, Enderats i Plomers, Robes confeccionades, Genèeres de punt i Brodats, Gorres, Cristalleria, Porcellanes, Ferreteria Nova, Varis, Llibres Vells i Drapaires.

Secció segona. — Camp d'En Corrada i amb autorització del propietari. Atraccions de totes menes.

Secció tercera. — Carrer Latorre, numeració parells, Venda de varis articles sobre vehicles i Drapaires. No es concedirà autorització per a instal·lar parades en lloc diferent dels que s'assenyalin a cada Secció.

Es concedirà preferència per ocupar els llocs davant dels seus respectius establiments, als veïns dels carrers en els quals s'hi instal·la la Fira sempre i quan en les seves parades, venguin els articles mateixos que expendeixin en els seus establiments i si no els ocupen amb els dits articles, seran conce-

dits a altres venedors de la secció corresponent.

Els llocs podran ésser sol·licitats a la Secció de Finances de la Secretaria municipal tots els dies feiners des de dos quarts de dotze a la una i de dos quarts de set a les vuit. El termini per a sol·licitar llocs s'acabarà el dia 4 de maig a les 8 del vespre.

Els drets tarifats per a la instal·lació de llocs seran pagats en fer-se la sol·licitud dels mateixos a raó de 6 pessetes el metre lineal en totes les seccions exceptuant la de Drapaires quins llocs es cobraran a raó d'una pesseta el metre lineal i en la venda de Bunyols que es cobrà a raó de quinze pessetes el metre superficial.

Les barraques d'espectacles i versions de totes classes, es cobraran al preu que assenyalà la tarifa corresponent.

Per als firaires amb residència fixa en aquesta ciutat, se'ls hi bonificaran el cinquanta per cent de l'import del total dels llocs que ocupin.

Els llocs limitats per a la instal·lació de parades per a la venda de Bunyols que resultin sobers, després de què els veïns d'aquesta ciutat dedicats a la fabricació i venda del dit article i que portin més de cinc anys de residència en aquesta ciutat, hagin ocupat els primers llocs, seran concedits per sorteig el qual s'efectuarà en una dependència municipal el dia 5 del proper mes de maig a les 10 del matí entre els que tinguin sol·licitat lloc quedant ja els interessats per mitjà del present edicte, convidats a presenciar l'acte. Els llocs preferents que corresponguin distribuir als venedors de bunyols de la ciutat, ho seran per l'ordre d'antiguitat en l'exercici del comerç.

Els venedors que concorrin a la Fira que en sol·licitar lloc ho facin per la venda d'articles corresponents a altra Secció de la que els hi correspongui, se'ls retirarà en advertir-ho, el permís amb pèrdua de l'import satisfet.

S'adverteix als Firaires als quals correspongui instal·lar les seves parades en els trossos asfaltats, que els queda prohibit clavar ferros, fustes, etc. que puguin perjudicarlos, essent castigats amb multes de 25 a 75 pessetes, els que no compleixin aquesta disposició, quedant obligats a més, a abonar l'import dels desperfectes que ocasionin.

Finit el termini consignat per a

la sol·licitud de llocs, solament podran ocupar-se aquells que resultin sobers un cop organitzada la Fira.

Els encàrrecs o recomanacions de reserva de llocs que s'efectuïn per

carta des d'altres poblacions, no ran tingudes en compte.

Co que es fa públic per a coneixement dels interessats.

Ciutat, 9 d'abril de 1932.
L'Alcalde, S. Ribé.

ARGENTE - Dentista

Ofereix una vegada més els seus serveis a la seva nombrosa clientela en la

PLAÇA MERCADAL, 10

Gorres Cassadó

Dintre les millors qualitats podem oferir els millors preus i els models més distingits

Vint-i-cinc anys d'existència ens abonen

Rambla de la República, 56

DAVIU

Sastre

Rambla de la República, 104 - Telèfon 1516

XAMPANY
PREFERIT:

FREIXENET

Representant: JOAN FITO :: Bonavista, 31 i Víctor Balaguer, 20 - Telèfon 2074